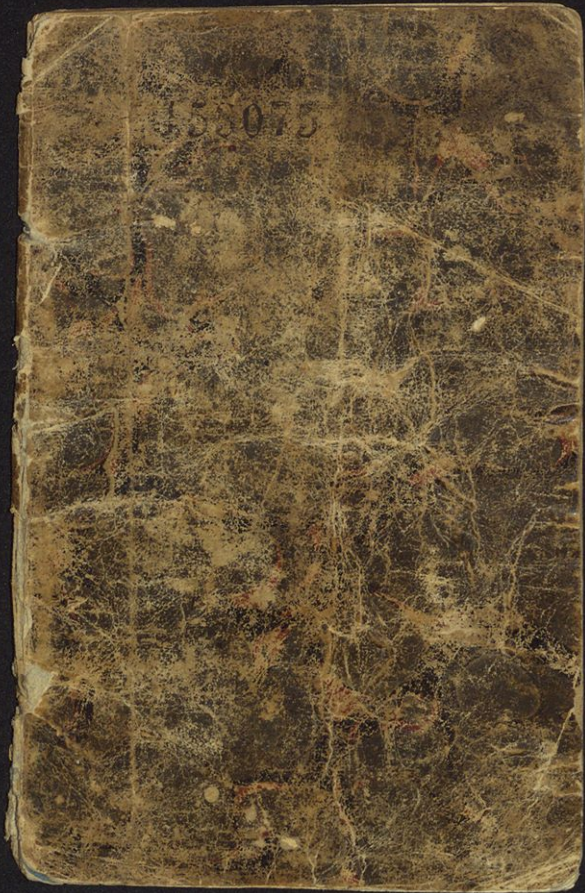

55075

Rasodéta prihódnost,

to je

prerokovanje

17 let stare samaknjene déklize v méstu
Marsejl na Franzóskim

od leta 1837 — 1868,

sapifane in na snanje dane ód njeniga ozheta
in Marsejlskiga mefinjana

Karola Diforta,

in

PREROKOVANJE

stariga poljskiga mniha

od leta 1848 do 2000.

Is starih klofhterskih bukev.

Oboje is némfkiga.

V Ljubljáni, 1848.

Saloshil in na svitlo dal **A. Weiman** na starim
tergu Nr. 156.

153075

153075

VP 739/1969

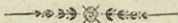
030051404

I.

Prerókbe

17 lét stare devize is mesta Marsejl na Franzóskim.

Na snanje dane od njéniga ozhéta.

Dosdaj sim imel terden sklep, sledzhe verstize polne skrivnih opominov kakor drag saklad sam sa sebe hraniti, ker, desiravno sim svojo hzher po ozhetovfko ljubil in desiravno so me sdravniki, ki so v samaknjene vse svoje saupanje stavili, profili, vunder nisim mogel nekterih dvomnih misel se vbriniti, tako de sim se bal, ljudjé me bodo goljufa smerjali, zhe te prerokbe presgodaj med ljudi dam. Srezhi sim hotel prepuštiti, ali nej bi listi na skrivnim ostali, ali pa med ljudi se poslali.

Bilo je poleti 1846, ko eniga dné nekaj po svoji fhkrinji ishem, in she nekoliko trohnjeno pisanje v roke dobim. Soper mojo voljo se ozhi niso mogle od njega odtergati. Nekaj posebniga me je gnalo, to pisanje prebrati in pregledati, ali so se prerofhki govori moje samaknjene hzhere v kaki rezhi take skasali, de bi jih kolikaj verjétné imenovati mogli. Rasvéshem tadaj pisanje. Po vezhkih letih pregledam verslize, ktere fim v rasnih zhafih sam spisal, kadar sta dva sposhtovana sdravnika mojo hzher samaknila, in kadar je ta nam s mehkim glafam zhudne rezhi prerokovala. Nekaj posebniga me je obfhlo, ko fim pri téh ali unih besedah obstal; sakaj spomnil fim se pri njih, de je eden sdravnikov mojo hzher prafhal: Ali se pa tudi ne motish. In pokojno in terdno mu je odgovorila: Duh in natura mi pravita, de se ne morem motiti. Sakaj kakor sdaj moj shivot, miso, stole in vse rezhi v hifhi vidite, tako vidim jes

vse sгодbe vsih prihodnjih let, kako gréjo po versti memo mene. Proti se-
verju vidim nesmerne borisha — bolj
proti jugu se vidi, kakor de bi se
dva rasne jesike govorezha naroda v
eno samo filno veliko obzhino sedinila
bila, ktero po versti dva vojaka, dva
delavza, dva rokodelza vladata in vo-
dita. — Oj, kaj je pa tam proti is-
hodu? je rekla naglo moja hzhi, ka-
kor de bi se bila sama nad prikasnijo
savséla. — Samo sedem kraljev in kne-
sov ali firshov je she v Evropi, in vun-
der hozhejo she spet trije svoje deshele
in pravize tej veliki obzhini odstopiti,
ki na obeh stranéh lepe réke stanuje.

Pa vunder se nezhem prehititi in
nizh pripovedovati, kar se mi tako
jasno in raslozhno pred ozhi stavi, ker
se bo vse na papirju bralo. Dosti je
tega, bral sim, kar je moja hzhi v
letu 1836 od leta 1846 prerokovala,
in glejte! savset in s zhudenjem sim
si mogel rezhi, de je bila v vsaki
versti gola refniza pisana.

Na enkrat fim bil preprizhan, de je moja samaknjena 17 let stara hzhi pergodbe od leta 1837 do 1868, jasno, raslozhno in gotovo vidila, in sklenil fim, to pisanje na svitlo dati, sakaj gotovo smém rêzhi, de vsak zhlovek s mano vred prihodnost vé. Nekterimu sna taka vednost rezhi, ktere imajo priiti, tudi she korisna biti; nekter se vpokoji, potolashi in v svojih naménih vterdi. Tisti pa, kateri nad mogozhostjo samaknjenih, prihodnje rezhi vediti, sumijo, se bodo po prerokbah moje hzhere v svojih mislih spreobernili in preprizhali. S mano vred se bodo tako nad skrivno mozhjo nature kakor nad skrivnim rasodenjem moje hzhere po pravizi zhudili. She shiva dva gospoda sdravnika sta vsako uro perpravljena, to, kar povem, s svojo prisego poterditi.

Rasun tega she opomnim, de sva jes in moja shena, rojena Shpanjolka, ki je svojo mladost v klofhtru preshive-

la, she drugo poroko obhajala, ko sva to hzhér dobila. Najni sakon je bil do tistihmal v najno shaloft nerodoviten, kakor je tudi po rojstvu te hzhere nerodoviten ostal, ki se je v letu 1820, na svete Jederti dan rodila, in fizer ravno o polnozhí med saboto in nedeljo, kar se mi poseben poménk sdi. Umerla je she v svojim osemnajtím letu, potem, ko nama je mnogo prerokovanj sapustila, ktere se od leta do leta od dné do dné bolj spolnujejo.

Nej sdej svét rasfodi, ali imam prav ali ne, de te prerokovanja bres straha na svitlo dam.

Tudi to hozhem she povedati, de je imela moja hzhi she kar otrok posebne glafne sanje, de je o polni luni dostokrat v spanju vstala, okrog hodila in tiho govorila, bres de bi se bila sbudila; pa tega, kar je takrat govorila, nisim dalje porajtal.

Po tem uvodu dam tukaj

Zhudapolne rasodenja
moje hzhere fame.

V letu 1846 bodo ljudjé in shivali škorej lakote merli. Proti is-hodu bodo neki ljudjé kri in flamo jedli. — She bolj proti is-hodu kraljuje velik, mogozhen zefar, ki se bo v tem letu posebno prisadeval, svoje sahodne sosedé stiskati in saterati. Pa vunder se bo vidil primoraniga, to she tri leta odloshiti. Potem she le, ko bo v letu 1848 franzofki kralj po strahnim klanju pregnan, ljudstvo v strahne smeshnjave sapleteno in bo tako dolgo ostalo, ker prave svobode ali frajosti, ktero sheli, stiskano od bogatinzov, dosezhi ne more, bo rusovfki zefar, ves omikani svet s neshtétimi trumami obsul.

V jushnih in severfskih deshelah bodo smeshnjave vedno hujshi. Od Donove sim bodo narodi s svijazhami opleteni.

V letu 1847 bo velik potref. Goré shvigajo ogenj in konzhajó tako okrog leshezho semljo. To kaj vezh poméni, kakor so to stari ljudjé od tazih prikasin she davno védili. Ta potref nam-

rezh bo poménil, de se bo filno huda vojska od juga proti severju vnéla. Is Lafhkiga bodo vsi knesi in sapovedniki pregnani do eniga. Papesh bo v letu 1848 veliko imenitnost dobil. Nehal bo papesh biti in kronali ga bodo kar rimskiga kralja. Mnogi od njegove okolize bodo od ljudstva umorjeni, ker se bodo hotli papeshu soperstaviti.

Potrél bo tolikofhen, de se bo sbe v letu 1848 in 1849 posnalo, de je bil. Narodi bodo shli vsi navskrish; na tavshente ljudi bo semlja posherla, in vsi troni se majejo.

V letu 1848 se bo hotel vsak sam gospodariti, in sdi se, de so kralji vsi ob pamet prishli, ker nizh ne storijo, kar so poprej filno ojsfro delali. Prav pokojno namrezh gledajo, kako se majhni in veliki narodi soper nje puntajo, in poslufhajo mlazhno, kako posamesni govorijo in svetu osnanujejo, de hozhejo kralje pregnati, trone podréti in sdaj sami s delavzi in rokodélzi kraljevati.

Po simi med 1847 in 1848 vidim

tudi veliko svesdo v podobi sharézhiga mezha. To pomeni kervavo vojsko. Takrat bo kralj s svojim kraljéftvam sginil. Shterji drugi rasdelijo njegovo deshele med-se. Pri rasdelitvi se pa popadejo ti shtérje med sabo in se vname vojska po zélim svetu. Ta vojska, ki se v letu 1848 sazalne, bo terpela s majhnimi prenéhi 40 let. Veliki narodi se bodo v shtevilu slo pomanjshali. Nekteri kraji na Franzofkim in Nemshkim so zhisto sapufheni, njive leshijo pušte, zele hishe se kupijo sa malo fronkov. V vaséh gospodarijo volkovi, tode to se sgoti she le v letu 1868. Sato moram tako urno skosi zhaf hititi, ker leta tako hitro memo mene letijo.

V letu 1849 obleshe nemshko brodnishtvo vfo angleshko deshelo. Kakor pred to leto sagine tudi letaf sopet vezh kraljev in njih deshele pridejo drugimu v last, ki je zesar postal, pa le malo zhafa zesar ostane.

V Londonu prebiva vezh kraljev

vkup v veliki hifhi. Dva fta se pa she v Ameriko preselila, kjer fta fi sveta nakupila in sdaj polje obdelujeta. S marfikterimi svijazhami, obljobami in s denarji, ktere fo v Evropi is narodov ismolsli, umijo tudi tukaj is Evrope preseljene narode okrog sebe sbrati in v desetih letih fo tudi v Ameriki spet kralji, kjer zhes nekaj nekadanjih svojih narodov kraljujejo, ker narodi, ki fo v Evropi po vojfki fhe oftali, v velizih in svobodnih drashbah in bratovfhinah shivé in se sami vladajo. Oh!

Tukaj je moja hzhi slo in globoko sdihnila. Ko jo sdravnik vprafha, sakaj tako sdihuje, mu je odgovorila:

Nafha lepa franzofka deshela se ujéda v gerdim shivljenju in sobavljanju, ker svobode ne more terpéti. Nemzi pa tako frezhno shivijo. Vidim prigodbe leta 1850 pred sabo. Na Franzofkim le némfko govoriyo. In kaj je pa to? Rusije ni vezh. Rusje ne prebivajo vezh tam, ki fo v letu 1849 v ftrafhni vojfki savoljo flepe slobe in

predersnosti svojih vodnikov skorej vsi poginili. V Rusiji prebiva poloviza Nemzov, poloviza pa rasnih asijskih narodov, ki se v letu 1849 s filo in v neshté-tim shtevilu od is-hoda sim preselijo.

Turki pridejo 1849 poslednih pred Dunaj, ktero je s vso Avstrijo vred is Ogerfskiga gospodarjena. V letu 1851 stopi na Shpanjskim prost mnih na noge, kateri v desetih létih shpanjski papesh postane. Dva velika kralja sta pri njem kardinala.

V severni Ameriki se naredijo v letu 1852 ref nove kraljestva, tako de se jim she Amerikani voljni in radi vdajo.

V letu 1853 se sazgne vojska sgolj savoljo vere in je tako kervava, kakor she nobena poprej ni bila. Starshi, otrozi in shlahtniki se bodó, od oslepljenih farjev raskazheni, preganjali in morili.

V letu 1854 bodo sazheli zerkve poderati in jih v hishe sa uboge predelovati.

Tudi preganjanje Judov, ktero se je she v letu 1849 sazhélo, bo v tem letu.

V letu 1854 se bo prajsovski kralj v Jerusalem preselil, in bo tam novo kraljestvo osnoval.

Veliko bogatinzov in pregnanih Judov ga sprémi.

V letu 1855 se sazhne strafhno preganjanje bogatinzov. Ker vojashkih armad she od leta 1850 skoraj nizh vezh ni, in samo gradjani vojashko flushbo opravljajo, nimajo bogatinzi nikjér pomozhí. Denarje spravljajo v nekdanjih zerkvah na kupe in jih rasdelé enako med vse, tako, de imajo delavzi in ubogi she sdaj dober zhas.

V letu 1856 se naredi v Evropi nova vera, ktero je she v letu 1846 nesnan zhlovek osnoval. Tega zhloveka takrat zlo nizh niso obrajtali. Po tej veri ne zhasfijo Boga v zerkvah, ampak pod milim nébam. Pa vunder she ne obhajajo te vere, savoljo vojske.

V letu 1857 nehá angleshko kraljestvo samostojno kraljestvo biti.

Vladar, ki beliga konja jaha, je namenjen po sklepu boshje previdnosti, gospod zele Evrope biti, tode po spravi in blagovoljnosti narodov.

V letu 1858 so mnoge velike mesta, kakor Paris, Dunaj, Hamburg velike svoje imenitnosti sgubile, tako, de je teshko jih she posnati.

Turki vdarijo v letu 1859 po morji na Lashko. Pofamesni narodi, Nemzi in Franzosi na Rajni si naredijo prvi svobodne obzhine. Ljudjé so se umerili, potém ko je bilo strashno veliko kervi prelite.

Po podpihovanji pregnanih kraljev se is Amerike vname strashna vojska na morji s Evropo, ktera se pa sa Evropo frezhno iside.

V letu 1860 je she vezhi dél ljudi poginilo. Zele polja so s grobmi posejane. Na svetu so le otrozi she in starzhki.

V letu 1861 se poverne pozhasi mir nasaj. Ljudstva, ki so she ostale, so

she vojske in nepokoja fite, vojska pa vunder she dalje terpi skosi 20 lét, tako de se bo ta vojska prihodnje 40letna imenovala. Zerkve in kloftri so le na Shpanjskim she viditi, kjer duhovni prebivajo in gospodarijo.

V létu 1861 se skashe bolj in bolj, de so vsi bogatinzi is sveta sginili, in de so denarji vezhdel enako med ljudi rasdeljeni. Delovez si saflushi ta zhaf skorej ravno toliko, kakor nar vezhi kupzhevavez, prvi ravno tako dobro je kakor ta.

V letu 1861 se jih preseli veliko s svojimi denarji v Asio, ker v Evropi ne dobijo vezh sheljene pokorsihine in postreshbe.

Néki kralj, ki je bil 1849 is deshele in trona segnan, umerje to leto v|shpitalu, v katerim ga je, zhisto obo-shaniga, ljudstvo preshivilo.

V letu 1862 sginejo she poslednji kralji, kateri so se dolgo in s trudam prisadevali, ohraniti se. Nesmoshni so

na duſhi in na teléſu, kakor ſo bili poſlednji rimſki zefarji.

V letu 1864 ſe raſſhiri mir in pokoj od ſahoda proti is-hodu bolj in bolj zheſ vſo ſemljo, potem, ko je ſhe poprej to leto ſploh huda létina in lakota bila. Tudi male vojske vtihnajo ſ letam 1866 ſkorej popolnoma.

V letu 1868 ni v vſi Evropi, ſunaj Laſhkiga, kjer papesh kraljuje, in ſunaj ſhpanjſkiga, kjer nov papesh kraljuje, nobeniga kralja. V ſhvédii in Norvegii goſpoduje ruſovſki zefar, tode po volji ljudſtva. ſizer je povſod republika, in ljudje ſhivé frezhno, kakor ſhe niſo poprej nikolj ſhivéli.

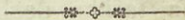
II.

Prerokovanje

stariga poljskiga mniha,

najdeno

v starih klofhterskih bukvah.

V imenovanih bukvah stojé prerokbe od imenovaniga mniha od leta 1790 do leta 2000, v katerim letu prerokuje konez svéta. Kar se je do leta 1848 prerokovalo, smo tukaj opustili in sahnemo le prerokbe od leta 1848 dalje. Stari mnihi prerokuje:

V letu 1848 se bo strashen punt zhes vso Evropo rasshiril. Kralji in zesarji bodo svoje trone popustili.

1856 se bodo Benetke v eni nozhi pogresnile, tako de ne bo nihzhe odshel, ampak vsi bodo potonili.

Leta 1860 do 1865 bodo vso Italio tako strahni potrebi obiskali, de se je bo velik kof popolnoma pogrésnil. Gore se bodo is medsemeljskiga morja vsdignile, in zvetezhe polja bodo globoke reke in ribe bodo tam stanovale.

V letu 1870 se bota papesh in avstrianski zéfar rasperla, in po kervavih bojih bo papesh premagan, in ne bo vezh, kakor od zesarja plazhan pridigar. Vsa lafhka deshela se podvershe to leto zesarju.

Poljska deshela, od nekedaj sedesh prepera in neednosti profi v letu 1882 prajsovskiga kralja, deshelo v svoje posestvo vséti, de v varstvu in vodbi njegovih postav pokoj vshivati more. Brodnishtvo, kakorshniga she svet ni vidil, bodo na Prajsovskim in v Frisii napravili, ki se bo s vsakim drugim skufilo in tako bodo Prajsi na suhim in na morji vojskovali se.

1889 se bo kuga v zéli Evropi rasshirila, ktera bo stotavshente ljudi pomorila. Veliko tavshent ljudi bo v

daljne kraje beshalo in tako bo Evropa prasna oftala. V jushni Ameriki se bodo pa nove kraljestva naredile, ktere bodo, kar red, vero in vse druge rezhi sadene, evropejske daljezh preségle. Dvajseto stoletje bo med vfimi nar bolj spominja vredno in v duhu she vidim nefrezhe in stiske, ki bodo ta zhaf ljudi sadele. Vse, kar se le strashniga in grosniga misliti da, bo v tem stoletji ljudi sadelo. V sazhetku leta 1900 se bodo v mnogih deshelah prinzi soper ozhéte, podloshni soper svoje gosposke, otrozi soper starshne in ves zhloveshki rod med sabo spuntal, in to bo terpelo do leta 1938, ko bo sploshna vojska, ker bo zhlovek soper zhloveka samo na moritev mislil, stvarjenje vkonzhati shugala. Rasdjanje in prekuzije bodo zele deshele sadele, in nar vezhi in nar imenitnishi mésta bodo puste, prasne in rasdjané.

V letu 1986 bo sopet pokoj in mir, tode malo lét potem bo vera tako, kakor igrazho vsak drugazhe rabi, od

vfaziga drugazh obhajana. Malo jih bo, ki bodo sveto pismo, kakor pravo besedo boshjo, zhihlali in Jesufovo vero zhisto uzhili vérovati.

V letu 1988 se bo strafhna svesda na nebu prikasala in s svojim nemilim pritiskanjem na semljo vodo is morja gnala in zhes deshele raslila.

V letu 1996 bo splofhni potref ves svet omajal, in vfo Italio, Neapel, Sizilio, Portugal in Hishpanio vezhno pogresnil.

Nasadnje pride v letu 2000 poslednji dan Gospodov, v katerim bo sodil shive in mertve. Svesde bodo od neba padle in s gromam semljo unéle, in tako bo ta semlja preshla, ki je od stvarjenja 6000 let stala. Sodba se sazhenja — vesela pravizhnim, in strafhna gréshnikam. Sodnik sveta, usmili se naf in vfaziga!

Ljubi bravzi! to sim vam hotel is starih bukev vediti dati. Bukve so sdaj 70 let stare in ker se je she

toliko spolnilo, je tudi verjéti, de se bo tudi vse drugo isfhlo. Kadar tadaj poslednje berete, hvalite Boga, de vas ni dal ob zhasu roditi se, ko bi mogli vso strahota viditi in zhutiti. Zhaftite vselej boshjo besedo in ljubiti svojiga blishnjiga, in treba vam ne bo, klizati: O vé goré, padite na nas, in vi grizhi, sakrite nas, ampak hvala, zhaft in slava bodi Bogu, Sinu in svetimu Duhu! Amen.

615 616 617

618 619 620 621

622 623 624 625

Natishil Joshef Safenberg.

625

